

NOUS TALENTS pàg 3
Batalles de cançons:
un fenomen viral a l'Estat
impulsat des de Barcelona

FALTA EL CALENDARI pàg 10
La regidora Lucia Martín
confirma l'acord per ampliar
el CAP del Bon Pastor

línia ^{14 anys} **Sant Andreu**

Abril 2023 · Núm. 150 · liniasantandreu.cat

Obres per fer una llar d'infants i pisos socials a les Casernes

Comencen a construir el nou edifici que tindrà 56 pisos socials per a joves i una escola bressol amb 90 places pàg 10

Foto: AFA Escola 30 Passos

Barracons eterns

Les obres de l'Escola
30 Passos no es faran
fins al 2025 pàg 10

ESPORTS pàg 20
Claudia Garcia: "A l'Escola
Arrels va ser on em vaig
enamorar del bàsquet"

A FONS pàgs 12 i 13
Quan l'estratègia política
passa per la guerra judicial

COMERÇ pàg 14
Aliança europea en defensa
dels comerços emblemàtics

Via Júlia
ASSESSORS

Más información en el interior

**Ejercicio
2022**

**Esta campaña, como siempre,
estamos cerca de ti**

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

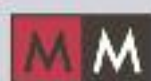
www.viajulia.com

Síguenos en:

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Un trampolí a la vida d'artista

» Les batalles de cançons s'han convertit en un fenomen viral a tot l'Estat impulsat des de Barcelona
 » Batallas De Promesas és l'organització que s'encarrega d'aplegar centenars de joves a cantar

Guillem Francàs
BARCELONA

Viure de l'art mai ha estat fàcil i del rap en concret, tampoc. Ens podem imaginar persones cantant als vagons del metro o del tren, improvisant i rapejant amb estímuls del mateix vagó. Són espais, potser, hostils tant pel cantant com pel públic, que molt sovint se sent incòmode. Encara hi ha persones que canten al metro, però no es tracta d'un fenomen que tampoc vagi a l'alça. Des de fa dos anys, però, ha aparegut un espai on l'artista d'aquest gènere pot mostrar les seves cançons en un entorn on el públic l'escolta i se sent còmode.

Es tracta d'un projecte nascut de la comunicació actual a través de les xarxes. Una iniciativa on una persona lluita perquè qualsevol pugui mostrar el seu talent i pugui impulsar la seva carrera. Tot allunyat de qualsevol interès lligat al món de les agències de representació o de l'estil de promoció tradicional. Tot això existeix a Barcelona. Es tracta d'un moviment musical entorn del Hip Hop concentrat al Parc de l'Espanya Industrial, a Sants. Parlem del projecte que impulsa Batallas De Promesas (BDP) amb les batalles de cançons.

BATALLES DE CANÇONS?

BDP és una iniciativa que vol impulsar nous artistes de l'escena *underground* —aquella que no és coneguda—. Així ho defineix el creador de l'organització, Alejandro Casajuana 'Jano'. El que busca, remarca, és “ajudar l'artista que no té diners i un pressupost per promocionar la seva música”.

Però com ho fa? BDP té un canal de Youtube, una pàgina d'Instagram i de Twitter on dis-

En Mario Gómez, àlies Mario Los Códigos, és un dels artistes que ha impulsat la seva carrera gràcies a les batalles de cançons. Foto cedida

tribueix el seu contingut: les batalles de cançons que organitza.

I què són les batalles de cançons? És un esdeveniment que va néixer arran de la pandèmia on joves talents feien una competició cantant les seves cançons i un jurat vota la que més els hi agradava —amb uns paràmetres el màxim d'objectius possible—. Tot plegat en un format d'eliminària. Una de les primeres crítiques que van rebre va ser que la música és un art subjectiu i que convertir-ho en una competició no era una bona idea. El que va fer BDP va ser escoltar els crítics, acotar els criteris a l'hora d'escollir un guanyador i deixar clar que sempre volen “difondre cultura i talent”.

Quan en 'Jano' explica que volen donar oportunitats als artistes és perquè, després de molta feina, el seu espai té molta visibilitat de cara al gran públic. I és

que a YouTube tenen 324.000 subscriptors i milions de visualitzacions i a Instagram 124.000 seguidors. Són els seus dos canals principals pels quals distribueix el seu contingut i on aconsegueix que es facin virals els vídeos. De fet, el darrer any i mig moltes de les cançons que s'han viralitzat a esdeveniments organitzats per BDP han estat vídeos que pàgines especialitzades en aquest contingut han penjat sense el permís d'en 'Jano'. “Jo he treballat perquè el projecte em donés fruits, però és probable que n'estigui donant més dels que esperava”, afirma. I és que el projecte de les batalles de cançons ja no només existeix a Barcelona.

Urban Roosters, l'empresa i organització de batalles improvisades més gran de l'Estat —el seu equivalent seria la Lliga Professional de Futbol—, ha invertit

en la marca de BDP i els ha finançat una gira per 16 ciutats d'Espanya. “És una experiència única que em permet imaginar que arribarem molt més lluny si treballem bé”, afirma en 'Jano'.

CAS EN PRIMERA PERSONA

En Mario Gómez, àlies Mario Los Códigos, té 23 anys i és un dels artistes que més s'ha beneficiat de l'impuls que li ha donat BDP. Participa en les batalles de cançons des de gairebé la primera edició i ha aconseguit fer-se un nom en l'escena *underground*. “Tota una generació d'artistes som coneguts gràcies a BDP”, diu.

El jove raper afirma que a l'inici no el va seduir el format de les batalles de cançons perquè creia que no es poden valorar. Però de seguida es va adonar que era un format molt explotable i que ja generava expectació: “Quan veus

que allò 'explota' penses: ostres que *tonto* que no volgués participar-hi per si em jutjaven, si al final encara que perdís a la primera ja tens opcions de fer-te viral o que algú connecti amb tu”.

Actualment, Mario Los Códigos té més de 51.000 oients mensuals a Spotify i la seva cançó més famosa és *NorthFace*, que entre aquesta plataforma i YouTube té més d'un milió de visites. De fet, ha aconseguit que tothom se sàpiga la seva cançó allà on competeix. “NorthFace, AirForce, Chandal”, diu la tornada. Sobre els números, Gómez afirma que tot és gràcies a en 'Jano' i el seu projecte: “BDP és un trampolí per donar-nos visibilitat i tot el que estic generant és gràcies a ell”.

I encara que tot és un procés, ja està fent concerts, setmana si, setmana no, i ja té un mànager que l'ajuda a buscar-ne més.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia Sant Andreu** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fissura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuosos i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cossos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució —i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...—.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

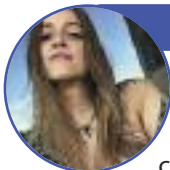
Aquí es
piula

@martarovira

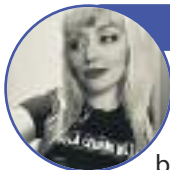
Avui [11-4-2023] fa 30 anys que Guillem Aguiló va ser assassinat a mans d'un grup de feixistes. Avui també fa 30 anys que ningú ha pagat el preu d'aquell crim. Injustícia i impunitat. No oblidem ni perdonem! Fem d'aquest país una terra lliure d'odi i de defensa dels drets humans.

@gmaemejota

Hoy [10-4-2023] veréis un desfile de hipocresía con periodistas y políticos diciendo lo bueno que era Fernando Sánchez Dragó y *blablabla*. La realidad es que va directo al infierno por fascista y por pederasta: presumía de acostarse con niñas de 13 años. Hoy el mundo es un lugar mejor.

@albasidera

Des d'Itàlia, l'entesa Sánchez-Meloni i les bones paraules del socialista cap a la postfeixista han tingut un impacte fortament negatiu. Ha destarotat l'esquerra que el prenia de referent davant l'extrema dreta, ha servit per blanquejar-la encara més i ha entusiasmat els feixistes.

@quadern_tactil

Que aixequi la mà qui no hagi pujat mai amb els col·legues a la piazzale Michelangelo de Florència o al Sacré-Coeur de París per beure's una *litrone*, picar uns Cheetos i fumar *canutos* amb la ciutat als peus mentre sona Betagarri al mòbil. Tots som turistes d'algun lloc.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 11298-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Ajuntament

L'Ajuntament va posar el passat 16 de març la primera pedra del nou edifici de les Casernes de Sant Andreu, on es construiran un total de 56 pisos destinats a persones joves i una escola bressol municipal a la planta baixa.

pàgina 10

Consorci d'Educació

El Consorci d'Educació de Barcelona (Ajuntament i Generalitat) diu ara que les obres de l'edifici de l'Escola 30 Passos de la Sagrera començaran el 2025 i no concreta terminis. L'edifici s'havia d'estrenar el 2022.

pàgina 10

Eix Sant Andreu

L'Eix Sant Andreu ha col·laborat aquest any amb l'Escola FEDAC del barri per donar la benvinguda a la primavera. Prop d'un centenar de comerços van exposar durant uns quants dies fins a 170 obres elaborades per alumnes del centre.

pàgina 14

El + llegendat

línia Sant Andreu.cat

1

Arrenquen les obres de l'edifici de les Casernes on hi haurà pisos per a joves i una escola bressol

2

Ja hi ha condemna per al religiós del Pare Manyanet que tenia pornografia infantil

3

La reforma del tram final de la Meridiana vol trencar la barrera entre Sant Andreu i Nou Barris

4

Els Jardins de les Dones de la Motor Ibèrica acolliran la gran Festa de l'Arquitectura

5

Línia disposa de la xarxa més gran d'expositors de l'àrea metropolitana

El principal fre del benestar

per Oriol López, vicesecretari general de Coordinació Interna d'ERC

Si el PSC i Junts voten el mateix al Parlament ja no sorprendrà ningú. Tothom és plenament conscient a hores d'ara que entorpir el camí del Govern republicà de Catalunya és una estratègia compartida per ambdues formacions que respon a legítims interessos electoralistes. Però el que no deixa de ser significatiu és que en un tema amb una clara incidència social com era la prova pilot per a la implementació de la Renda Bàsica Universal, socialistes i postconvergens s'alineessin amb VOX, PP i Ciutadans per tombar un projecte llargament reclamat per les entitats socials del nostre país. Fa anys i panys que sentim, des de sectors conservadors, que parlar d'esquerrisme i dretes actualment és fer-ho de conceptes anacrònics, però a l'hora de la veritat es demostra una vegada rere l'altra que aquest esquema continua plenament vigent, més enllà de nomenclatures.

Catalunya no seria el primer territori on es posa en pràctica un pla pilot sobre la Renda Bàsica Universal. Indrets tan diversos com Finlàndia o l'estat canadenc d'Ontario ja n'han fet, quedant demostrat que la Renda Bàsica Universal millora el benestar material i emocional de la ciutadania. El pla pilot projectat per la Generalitat servirà per avaluar el seu impacte al nostre país, de cara a una futura implementació, i és pioner en mesurar els impactes agregats i comunitaris de la RBU. Tenint en compte les experiències positives que fins ara presenta aquesta prova pilot en altres indrets, encara costa més de justificar la posició del

PSC davant d'aquesta proposta. Sembla que allò que per a la socialdemocràcia d'arreu del món, fins i tot per als partits de centre, són propostes raonables i sensates, esdevenen anatema quan arriben a la taula del PSC.

La pinça sociovergent en aquest tema només s'explica per la voluntat de frenar la transformació republicana del país i la necessitat de mantenir una posició immobiliària perquè res canviï i les desigualtats socials no es redueixin. És la diferència entre treballar pel bé comú o vetllar únicament pel benefici d'uns quants privilegiats. Aquesta estratègia parlamentària de fre al progrés no només s'ha evidenciat en aquest cas concret. No ha estat ni la primera vegada ni serà l'última en què els dos principals partits de l'oposició es posen d'acord per fer passar per davant del país els seus interessos particulars. També ho van fer quan van voler convertir el Fons de Transició Nuclear en una repartidora electoralista o quan van suprimir de la Llei de mesures l'article que permetia a la Generalitat monitoritzar els increments dels costos de l'aigua de la xarxa abastida per l'ATLL.

No és cap novetat ni cap sorpresa. La sociovergentia ja fa temps que ha emergit per frenar l'impuls transformador republicà. Ja va passar fa quatre

anys, quan un cop passades les eleccions municipals, Junts i el PSC van pactar a la majoria de Consells Comarcals amb l'únic objectiu de deixar-ne fora Esquerra Republicana. El cas més paradigmàtic va ser l'acord a la Diputació de Barcelona, un pacte ben tancat i barrat que no ha estat qüestionat per cap de les dues formacions durant aquests quatre anys. Ha quedat clar durant tot aquest temps que els postconvergens estan més còmodes compartint la Diputació amb el PSC de Núria Marín que no pas el Govern de la Generalitat amb Esquerra Republicana.

I que després del 28 de maig ningú es posi les mans al cap perquè ja ho estan avisant, començant per un possible pacte a l'Ajuntament de Barcelona. Tant Xavier Trias com Jaume Collboni no se n'amaguen en cap moment i fins i tot reben amb els braços oberts un suposat suport del PP de Daniel Sirera per invertir l'excalcalde a la capital del país. Mentre la sociovergentia evidencia dia rere dia que és el principal fre per a l'avenç social del país, el candidat republicà a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, ja ha anunciat deu milions d'euros per fer el pla pilot de la Renda Bàsica Universal a Barcelona. Enfront d'una possible aliança conservadora, republicana i benestar més que mai.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordDeClaredat

#TaxisPirata

#EmpatAZero

@vpartal: Aragonès insisteix en l'acord de claredat malgrat tenir en contra el Parlament. Presenta un projecte vague i sense concrecions, per estar-ne discutint un any.

@agenciaacn: Interior inspecciona prop de 600 vehicles a l'entorn de l'aeroport i denuncia 90 taxis 'pirata' des de principis d'any. Elena sosté que els controls "donen resultats".

@andreuginola: L'únic motiu per seguir veient el Barça és que l'estimo, ni un puto motiu més em donen. Sempre amb el Barça, però nois, parlem-ne una mica.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure patir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qualsevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodí entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coaches, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Un dromedari a la Jonquera. No és un títol d'una pel·lícula de dubtosa qualitat, és un fet que va tenir lloc fa uns dies, quan l'animal es va escapar d'una finca del Pertús juntament amb diversos bous i va provocar un accident a l'N-2.

Set agents de la Policia Nacional protagonitzen una sbaralla en un bar del Born. Tal com ha avançat *RAC1*, els policies anaven beguts i estaven molt molestos perquè els cambrers parlaven italià i ells es pensaven que era català.

Tots tenim un calaix on hi ha objectes dels quals ens hauríem d'haver desfet fa temps. En el cas d'una dona barcelonina, l'objecte en qüestió era una bomba: una granada del seu difunt marit que la policia va haver de desactivar.

Un vídeo del dalai-lama fent un petó als llavis a un nen i demanant-li que li llepi la llengua ha esgarriat el món sencer. Després del rebombori, el líder espiritual s'ha disculpat. Sembla que cap religió se'n salva.

Maria Asmarat/ACN

LA FOTO

#impulsemelquefas

Ajuts de fins al 80%* per fer créixer el teu projecte al barri

*Amb un màxim de **40.000 €**, segons modalitat

Presenta la teva sol·licitud abans de l'11 de maig

Telèfon gratuït 900 533 175
barcelonaactiva.cat/impulsemelquefas

 Ajuntament de Barcelona Barcelona Activa

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

liniaxarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

La clau

L'edatisme

per Pedro Jesús Fernández

Foto: Pexels

Encara que aquesta paraula, encunyada el 1968 pel psiquiatre nord-americà Robert Butler i utilitzada per definir i visibilitzar la discriminació que pateixen les persones d'edat avançada, no l'he trobat a cap diccionari, és un terme molt utilitzat actualment, ja que es refereix als estereotips, prejudicis i discriminacions contra les persones grans, la qual cosa afecta de forma negativa la salut d'aquest col·lectiu.

La crisi del coronavirus ha tingut una forta repercussió en les persones grans. L'elevat nombre de morts és impactant: 35.174 persones han mort per la covid a les residències, un 30% del total de morts a l'Estat espanyol.

Si bé són moltes les denúncies presentades i és forta la demanda d'una investigació sobre el que va passar a la majoria de residències, especialment a les privades concertades, encara pendent de resposta, tothom sap que es van vulnerar la dignitat i els drets de les persones grans internades en aquests centres assistencials a causa del tracte vexatori i de la manca d'atenció que van rebre la majoria, possiblement per falta de personal qualificat i de directrius de les autoritats.

És cert que el paradigma més conegut ha estat el de la Comunitat de Madrid. No és d'estranyar, si tenim en compte el menyspreu i l'abandonament dels serveis públics per part de l'estratolària presidenta Isabel Díaz Ayuso (PP), molt interessada i preocupada per enfortir els serveis privats amb diners públics.

La pandèmia ha posat en evidència i d'actualitat l'edatisme existent, i ens interpel·la sobre un aspecte molt important: el valor que donem a la vellesa en la nostra societat, tenint en compte que no és un col·lectiu homogeni, fràgil o dependent, encara que hi hagi qui el consideri així.

Una coneguda escriptora afirma que si anomenem avis les persones grans les estem despersonalitzant, ja que les estem uniformitzant. Totes les persones tenim un nom, i és així, amb el nostre nom, com se'ns ha d'anomenar.

Espanya se situa entre els cinc països més longeus del món. Una de cada cinc persones té més de 65 anys, i el 3,5% tenen més de 85 anys. El 2021, l'esperança de

vida a Espanya va ser de 83,1 anys: 85,8 anys per a les dones i 80,2 anys per als homes, i la tendència ascendent és clara.

Fa 30 anys, el 1991, l'esperança de vida de les dones espanyoles era de 80,5 anys i la dels homes de 75,5 anys. Aquests cinc anys guanyats a la vida són, principalment, anys amb bona salut. S'ha endarrerit l'edat d'inici de discapacitat i vivim menys anys en situacions de dependència.

Segons dades de l'INE, el 19% de la població espanyola té 65 anys o més. Això són una mica més de nou milions de persones, de les quals més de cinc milions són dones i només quatre són homes.

Actualment, tractem les persones grans en funció de la seva edat i a partir d'aquí ens relacionem amb elles, i en la majoria dels casos ho fem amb una actitud paternalista.

Encara que l'edat només és una dada, com diria Yolanda Díaz, ministra de Treball i Economia Social i vicepresidenta segona del govern central, aquesta discriminació i menyspreu afecta més les dones, sobretot perquè elles són més longeves.

Mentre que els homes maduren, les dones envellixen. Quin disbarat!

Per això hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones.

Hem de valorar com un dels assoliments més importants de la nostra societat la possibilitat de viure més temps. Una vida llarga ha de ser considerada un recurs valuós del qual totes les persones ens podem beneficiar i gaudir.

Per aconseguir-ho, cal donar valor a la vellesa, eradicant l'edatisme i els estereotips que homogeneïtzen i discriminen les persones grans, i potenciar un bon envelliment, amb bones condicions de vida i de salut i garantint la inclusió i la participació social, així com unes bones cures i uns tractes dignes fins al final de les nostres vides. Tot això ha de ser una responsabilitat de tothom per garantir i respectar el dret a viure amb dignitat.

“

Hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones

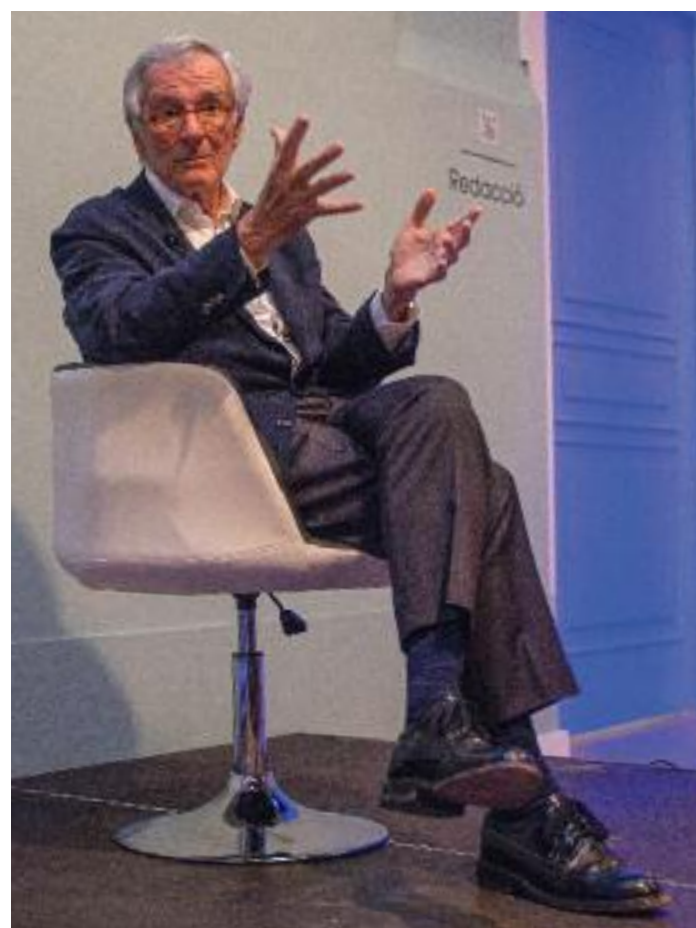
”

Flaixos

@Jessicadelmoral: Paelles per a 1 ja. Soc al Delta sola i l'única opció que tinc és preguntar al desconegut de la taula del costat si ell també vol arròs de cranc blau.

@Modgi: Això passa quan demanes perdó un dia per una cosa per la qual no t'havies de disculpar. A partir de llavors, exigiran que demanis perdó sempre, per tot, a qualsevol.

@twilightkid: Treballar en un diari té coses surrealistes com que el mateix dia hagis d'escriure l'obituari de Sánchez Dragó i entrevistar Tarantino. Dilluns de Pasqua inoblidable.

L'Espai Línia es va omplir amb motiu de la conversa amb Xavier Trias. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Trias: “L’única persona que pensa que Barcelona està neta és la senyora Colau”

Albert Alexandre
BARCELONA

Xavier Trias té un magnetisme inqualificable. Dilluns 27 de març, l'alcalde de Trias per Barcelona va participar en el cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, organitzat pel diari *Línia* a l'Espai Línia.

En una entrevista feta pel director editorial del diari, Arnau Nadeu, Trias va aconseguir omplir la sala de gent que no va escatimar en aplaudiments cada vegada que l'excalcalde deia alguna cosa que els agradava o que els feia riure. Trias té un magnetisme que connecta amb un sector de la població que veu en Ada Colau el seu gran adversari. De fet, durant la conversa, l'excalcalde no va amagar la seva animadversió cap a la líder dels comuns.

L'estratègia de polarització amb el llegat de Colau és clara, una aposta que també es practica des de l'altra banda per part dels comuns. Caldrà esperar als resultats del 28 de maig per veure si els ha funcionat. Sigui com sigui, Trias es veu guanyador. “No em crec les enquestes”, va apuntar. “S'equivoquen, perquè vaig molt millor del que diuen”, va afegir. Riallada i conseqüent aplaudiment del públic. La conversa havia començat.

Segons va assegurar Trias, aquestes seran les darreres eleccions a les quals es presentarà, i certament es nota. La manca de lligams que ja no li genera el fet d'ha-

ver de pensar en el seu futur polític va fer que Trias es pogués mostrar desinhibit. “Si guanyo, bé, però si no, em jubilaré i la meva dona llançarà coets”, va dir arrencant més somriures del públic. És per aquest motiu que de vegades podria semblar que Trias no mesura les paraules, però en realitat la seva contundent aposta per desbancar Colau no té fissures.

“Quan vaig pel carrer em fixo en el que em diu la gent, i n'hi ha molta que està molt enfadada amb Colau i que vol un canvi”, va explicar per afegir que aquest canvi és ell. “Collboni ha governat amb Colau i Maragall es mor de ganes de fer-ho”, va afirmar. “Soc l'única alternativa, i espero que la gent ja estigui vacunada del que pot passar si no guanya la meva candidatura”, va avisar.

Malgrat l'atac directe a tots els seus oponents, Trias és conscient que l'aritmètica electoral ofereix un panorama molt dividit en el qual caldran pactes per poder dirigir la ciutat. “El problema no és guanyar les eleccions, sinó governar, i per poder-ho fer cal guanyar bé”, va apuntar. Així, preguntat per les possibles aliances després del 28 de maig, Trias va assegurar que pot pactar amb el PSC i amb ERC, però en cap cas amb Colau.

L'ANTAGONISME AMB COLAU

Al cinema n'hi diuen *personatge fantasma*. Es tracta d'aquell protagonista que no apareix durant tota la pel·lícula, però al voltant del qual gira la trama. A l'entrevista a l'Espai Línia hi van participar

Trias i Nadeu. Malgrat això, pràcticament tota la conversa va tenir Colau com a convidada fictícia.

Trias va atacar-la durament pel seu projecte urbanístic de superilles. Preguntat per Nadeu sobre si tiraria enrere les que ja estan en marxa, va contestar que “no se sap ni quines estan en marxa”. “A més, n'hi ha moltes que són simples peatonalitzacions”, va afirmar. Alhora, es va mostrar molt en desacord amb un plantejament que considera que va contra la mobilitat. “Abans Barcelona era una ciutat on era fàcil moure's, però ara la gent de la rodalia no vol venir-hi perquè diuen que és una ciutat incòmoda”, va remarcar l'excalcalde. Això, va dir Trias, és un problema que afecta directament l'activitat econòmica, la qual, segons el seu parer, és “l'única manera de lluitar contra la pobresa”. En aquest sentit, el candidat va prometre “una ciutat més fluida”.

No obstant això, Trias sap que la seva argumentació pot tenir detractors si es porta al terreny del medi ambient. Per això, va dir que “afirmar que els cotxes generen el canvi climàtic no té sentit”. “El canvi climàtic es produeix per molts altres factors”, va afegir. Així mateix, el candidat vaassenyalar que cal fer “una aposta pel cotxe elèctric”. Alhora, Trias va assegurar que els anomenats eixos verds tenen derivades que ningú contempla. “Quan planten certs arbres haurien de vigilar, perquè hi ha molta gent que pateix pel pol·len”, va dir mentre bona part del públic l'aplaudia de nou.

ELS TEMES DE TRIAS

Els models de ciutat de Trias i de Colau són antagònics. Això queda clar, per exemple, en la visió del turisme. “Les Olimpíades van ser una benedicció, i no entenc perquè el PSC no en fa bandera”, va dir l'excalcalde tot referint-se al moment en què Barcelona va esdevenir un referent internacional per als viatgers. Sigui com sigui, Trias no va amagar que la ciutat té un problema en aquest àmbit, i per això la seva aposta implica fer una promoció de la ciutat que atregui “un turisme que s'allunyi del visitant *low cost*, de borratxera, prostitució i marihuana”.

L'atac cap a l'alcaldesa va continuar en la qüestió de la neteja. Aquí Trias va ser contundent quan va afirmar que “l'única persona que pensa que Barcelona està neta és Colau”. A més, l'excalcalde va dir que no es creu els arguments que esgrimeixen des del govern municipal per justificar un sentiment de brutícia força compartit per la ciutadania. Es referia al relleu de l'empresa que gestiona el contracte de neteja i que, segons el govern, és el motiu pel qual hi ha hagut problemes en aquest àmbit. “Perquè la ciutat estigui més neta cal més civisme i netejar més”, va resumir.

Trias es mou amb facilitat pels temes d'ordre i el seu públic aplaudeix el seu punt de vista. Es va veure clar pel que fa a la seguretat. Quan Nadeu li va preguntar per aquesta qüestió, l'excalcalde va fer un somriure carregat d'intenció i el públic va esperar impacient la resposta a un tema que genera pre-

ocupació. “Quan vaig deixar de ser alcalde, només un 3% de la població pensava que teníem un problema de seguretat”, va dir després de recordar que actualment més del 20% de la població té percepció d'inseguretat, tot i que els nivells de delictes són més baixos que el 2019. Per a Trias, el remei a aquest problema és una alcaldia forta. “Això no vol dir més mà dura, sinó més autoritat i prestigi”, va afirmar. “L'alcalde és el responsable de la seguretat i ha de seure amb la Guàrdia Urbana”, va apuntar. “Estarem fotuts si continuem tenint una alcaldessa que creu que les forces de seguretat són forces de repressió”, va afegir. En aquest sentit, segons Trias, cal més policia, però també que els responsables polítics tinguin més i millor comunicació amb els cossos policials. Una situació que, a parer seu, no s'ha produït en els dos darrers mandats.

“LA GUERRA DE L'AIGUA”

I resseguint aquest fil, i en un moment de sequera com l'actual, Trias també va voler apuntar que la ciutat, si no hi hagués “una guerra de l'aigua entre Colau i Aigües de Barcelona”, tindria un millor sistema per fer front a la situació. “És una barbaritat, perquè no hi ha diàleg, i per això no hem fet les inversions que calia fer”, va concloure Trias.

Escaneja el
codi QR per
veure la conversa
sencera en vídeo

Sant Andreu

líniaSantAndreu.cat

Abril 2023

Pare Manyanet | Inhabilitat el sacerdot que tenia porno infantil

El sacerdot que va ser denunciat per un informàtic del Col·legi Pare Manyanet de Sant Andreu per tenir pornografia infantil a l'ordinador ha estat condemnat a dos anys d'inhabilitació per a qualsevol ofici o professió, retribuït o no, que impliqui contacte regular i directe amb menors.

En marxa les obres per fer pisos i una llar d'infants a les Casernes

- » S'hi construiran un total de 56 pisos destinats a persones joves
- » També hi haurà una escola bressol municipal a la planta baixa

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament va posar el passat 16 de març la primera pedra del nou edifici de les Casernes, que tindrà un total de 56 pisos per a persones joves i una escola bressol municipal. La previsió és que les obres estiguin enllestides durant el tercer trimestre de 2024.

El nou edifici, que suposa una inversió de 7,2 milions d'euros, estarà format per quatre plantes més planta baixa, serà rectangular i es construirà amb làmines de fusta, un material que permet escurçar la durada dels treballs i reduir-ne l'impacte ambiental. Als futurs habitatges s'hi accedirà pel carrer Fernando Pessoa, mentre que a l'escola, que ocuparà els baixos de l'edifici, s'hi podrà entrar per la rambla de Marta Mata.

Els pisos per a joves s'adjudicaran entre totes aquelles persones que s'hagin inscrit al Registre de Sol·licitants menors

Així serà el futur edifici de les Casernes de Sant Andreu. Foto: Ajuntament

de 35 anys. Els lloguers tindran preus d'entre 375 i 738 euros, segons la superfície dels domicilis.

Pel que fa a l'escola bressol, tindrà gairebé 740 metres quadrats de superfície, dels quals 636 seran de pati. Comptarà amb sis estances per als grups de les diferents edats, bugaderia,

cuina, menjador, guarda-cotxets, i sala per a les educadores. L'equipament oferirà una norantena de places i, si tot va bé, entrarà en funcionament de cara al curs 2024-2025.

Amb tot, l'Ajuntament pretén convertir les Casernes de Sant Andreu "en un pol de vida veïnal".

Troben croquetes amb agulles i verí per als gossos

ANIMALS ▶ La Guàrdia Urbana va començar a finals de març una investigació després de trobar diversos aliments, com croquetes i salsitxes, amb agulles de cosir, claus i verí per dins per fer mal als gossos.

L'alerta la van donar diversos propietaris d'aquests animals que els darrers mesos havien detectat la seva presència. Les troballes les van fer a sis punts de Sant Andreu: al Parc de la Pegaso i d'Antoni Santiburcio, els carrers de Sao Paulo, Roine i Peronella i el recinte de la Fabra i Coats.

Aquest primer avís el va avançar *El Periódico* i, un cop se'n van saber més detalls, se'n va parlar a la Comissió de Presidència de l'Ajuntament després que ho demanessin Esquerra Republicana i Junts.

Des de l'Ajuntament, en paraules del responsable de seguretat, Albert Batlle, es fa una crida als propietaris de gossos que denunciïn els casos d'enverinament i dels elements perillosos que trobin, a més de recollir-los. Amb tot, ja reparteixen un butlletí informatiu d'avertència.

L'espera de l'Escola 30 Passos pel nou edifici s'eternitza

Una pancarta reclama el nou edifici del centre. Foto: Twitter (@AF30Passos)

EDUCACIÓ ▶ L'Escola 30 Passos de la Sagrera es va inaugurar el curs 2016-2017 en barracons, amb l'esperança de poder estrenar un nou edifici l'any 2022. Ara que som a 2023, famílies i alumnes continuen esperant. I sembla que encara hauran d'esperar més. L'última data que ha marcat el Consorci d'Educació de Barcelona (Ajuntament i Generalitat) per a l'inici de les obres és el 2025, i no ha establert data per a la finalització dels treballs.

La nova data es va conèixer a mitjan març, després que l'As-

sociació de Famílies d'Alumnes (AFA) del centre denunciés aquest retard als síndics de greuges de Barcelona i Catalunya.

SENSE ESPAI ALS BARRACONS

"Aquest curs 2022-2023 s'esgota la capacitat dels barracons. No s'ha iniciat la construcció de la tercera línia de barracons", van alertar des de l'AFA fa unes setmanes. Amb tot, van recordar que "centenars d'infants que van estrenar els mòduls a Infantil 3 mai arribaran a estar escolaritzats en un edifici".

Ja hi ha acord per ampliar el CAP del Bon Pastor

SALUT ▶ El CAP del Bon Pastor, que va començar a funcionar l'any 1989, va viure una gran ampliació el 2018. Aquell any, va guanyar més de 1.400 metres quadrats, una superfície que, tal com apuntava l'Institut Català de la Salut (ICS) aleshores, equivalia a la d'un centre sencer. Però el barri ha continuat creixent i, cinc anys després, torna a ser necessària una ampliació.

Així, la regidora del Distric-

te de Sant Andreu, Lucia Martín, va confirmar en l'últim Consell de Barri del Bon Pastor, celebrat el 9 de març, que hi havia un acord entre l'Ajuntament i la Generalitat per tornar a ampliar el CAP. Es farà aprofitant els terrenys on hi ha l'actual aparcament, un espai que el consistori ha cedit al Departament de Salut. Martín, però, va avisar que encara no hi ha un calendari ni cap termini fixat.

El CAP del Bon Pastor. Foto: ICS

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera. | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat,

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraguas dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per en-carregar de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima celeritat i impuls col·lectiu.

El debat dels 'números dos' de Barcelona

Dimecres 10 de maig a les 18:30h

YouTube - En directe per streaming a través del canal de YouTube de l'Espai Línia

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Elisenda Alamany
(ERC)

Jordi Martí Grau
(Barcelona En Comú)

Maria Eugènia Gay
(PSC)

Neus Munté
(Trias per Barcelona)

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Sigui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Laufare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreviria a assenyalat que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralyzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistente", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial". "Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciutadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions al *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconsegueixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absolutòria s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge
d'**Albert
Alexandre**

El barri de la Trinitat Vella va perdre el passat 25 de març un veí molt estimat: el forner Daniel Jordà, fundador de l'icònic Forn Trinitat. El seu negoci va guanyar l'any 2008 el premi a la millor botiga de Barcelona.

Aliança europea en defensa dels comerços emblemàtics

PATRIMONI ▶ Les ciutats de Barcelona, París, Roma i Lisboa han impulsat una aliança municipal per a la protecció dels comerços emblemàtics. Aquesta iniciativa es va presentar el 7 de març a la I Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, que es va celebrar a Barcelona, i que tenia com a objectiu principal crear estratègies conjuntes entre les diferents ciutats per preservar el patrimoni comercial europeu.

Durant la trobada, es va signar la 'Declaració de Barcelona sobre la preservació i la promoció dels establiments comercials emblemàtics', que es va entregar a l'eurodiputat i membre de la Comissió de Desenvolupament Regional del Parlament Europeu, Marcos Ros, per tal que l'elevi a la institució.

La declaració reconeix el paper que juguen els governs locals en el lideratge de la protecció i la valorització dels establiments comercials emblemàtics i remarca la necessitat d'elaborar

La primera Jornada Internacional de Comerços Emblemàtics. Foto: Ajuntament

aliances a escala local amb totes les parts implicades. Per aconseguir-ho, demana impulsar mesures de govern i plans especials que permetin reconèixer la importància dels establiments i que contribueixin a protegir-los, conservar-los i posar-los en valor amb accions que afavoreixin la conservació patrimonial.

Les quatre ciutats consideren que s'ha de crear una carta internacional en què es determini de manera consensuada que es

considera establiment emblemàtic i es defineixin les diferents tipologies amb els nivells de protecció patrimonial i cultural corresponents per definir els instruments de protecció.

CAPITAL EUROPEA

D'altra banda, la Generalitat ha aprovat una declaració institucional de suport a la candidatura de Barcelona per tal de ser la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat.

L'alumnat de l'Escola FEDAC porta la primavera al comerç

CULTURA ▶ Més de 170 obres d'art elaborades per alumnes de l'Escola FEDAC de Sant Andreu van decorar, des de finals de març i fins al passat 5 d'abril, els aparadors de gairebé un centenar de comerços pertanyents a l'Eix Sant Andreu.

La col·laboració entre l'associació comercial i el centre educatiu va servir per celebrar l'arribada de la primavera al barri. Així, els dibuixos, collages i treballs manuals exposats a les botigues representaven flors, papallones i altres imatges pròpies

d'aquesta estació de l'any que fa poc que ha començat.

Des de l'Eix Sant Andreu van voler posar en valor aquesta iniciativa a través de les xarxes socials, compartint fotografies d'alguns dels aparadors d'establiments guarnits i reivindicant que "el comerç és cultura". Els comerciants també van aplaudir la feina "dels petits grans artistes" de l'Escola FEDAC, que ofereix educació primària, secundària i batxillerat "al cor de Sant Andreu de Palomar", tal com diuen des del centre.

Una obra exposada a una botiga del barri de Sant Andreu. Foto: Eix Sant Andreu

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (36 IVA incl.) del missatge es destinarà a Cruz Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. datos www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més de 60 entitats treballen per un model sostenible

Foto: Ajuntament

Alimentació

Més d'una vuitantena de persones van participar en la primera assemblea de l'Acord de ciutat per l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, un espai de col·laboració públicoprivada on diverses institucions i organitzacions de la ciutat treballen per fer més saludable i més sostenible el sistema alimentari actual.

Les ciutats tenen un paper clau per al canvi de model, i això és el que va destacar el comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària, Álvaro Porro, durant el seu discurs de benvinguda: "Si bé els municipis tenen poques competències per intervenir en el sistema alimentari, les ciutats són grans consumidores i generadores de relat i poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual".

Aquesta primera trobada va servir per explicar a totes les organitzacions adherides, més d'una seixantena, com funcionarà l'acord de ciutat. Cadascuna d'elles haurà de presentar com a mínim un compromís o declaració d'intencions per promoure l'alimentació saludable i sostenible mitjançant accions concretes.

En paral·lel, l'Ajuntament també ha assumit diferents compromisos per avançar en l'impuls i la incorporació de crite-

ris d'alimentació saludable i sostenible en els seus projectes i línies d'actuació. N'és un bon exemple el projecte Alimenta, que ha de crear un nou model d'alimentació social que garanteixi el dret a l'alimenta-

Álvaro Porro: "Les ciutats poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual"

ció de manera inclusiva i digna, basat en una millor traçabilitat, la creació de nous espais físics per oferir serveis d'alimentació o la garantia de sostenibilitat i salut dels productes.

Entre les organitzacions adherides que ja han superat aquest segon nivell de vinculació amb l'Acord hi ha Rezero, Slow Food Barcelona o la Societat Catalana de Pediatria. Totes tres van compartir el seu compromís durant la sessió amb propostes concretes orientades a l'acció.

Durant la reunió també es va treballar en grup per eixos temàtics per dibuixar els futurs espais de treball de l'Acord i es va destacar la importància de l'educació i de la divulgació sobre alimentació sostenible i, alhora, l'accessibilitat, tot reiterant la necessitat d'un nou model universal i accessible a tothom.

Mercats de Barcelona aposta per reduir al màxim el consum de plàstics als envasos

Sostenibilitat

Amb l'objectiu de reduir el consum innecessari de plàstics als envasos alimentaris, Mercats de Barcelona ha engegat el projecte Plàstic Zero. Aquesta iniciativa, emmarcada en el programa Comerç Verd, aposta per la reducció de plàstics d'un sol ús als mercats de la ciutat i la promoció d'alternatives més sostenibles i respectuoses amb el medi ambient.

Per conscienciar els consumidors i clients, les pantalles informatives dels mercats mostren una guia de recomanacions per a la reducció dels envasos que inclou informació sobre alternatives reutilitzables i destaca els avantatges de substituir els plàs-

tics. La guia és especialment útil perquè no totes les carmanyoles són apropiades. Cal que siguin de materials aptes per a ús alimentari i fàcils de netejar (per exemple, de vidre, plàstic o metall), i que tinguin una tapa adequada.

Per raons higièniques, els envasos han d'estar sempre nets, ben esbandits i eixuts, i han d'estar lliures d'esquerdes, taques i òxid. Quant a les bosses reutilitzables, és important que siguin de tela, malla o silicona, que es puguin rentar i que el consumidor les porti netes i seques.

Comerç Verd és un programa que té per objectiu fomentar i visualitzar els productes locals, de pagès, de llotja i ecològics als mercats municipals i, alhora, consumirlos de forma més sostenible.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Una gran aliança promourà els comerços emblemàtics

Unió Europea

Barcelona, París, Roma i Lisboa lideren un gran projecte per al comerç europeu: una aliança municipal per a la preservació i protecció dels comerços emblemàtics. Representants de les quatre ciutats han signat el document fundacional, la Declaració de Barcelona, i l'han entregat a l'eurodiputat Marcos Ros per tal que l'eleui al Parlament Europeu. Ho han fet durant la I Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, celebrada el març a la Llotja de Mar de Barcelona.

L'objectiu dels promotors de la Declaració de Barcelona és crear una carta internacional que determini què es considera establiment emblemàtic o singular i que defineixi les diferents tipologies amb els nivells

de protecció corresponents, tant si ho són per raons patrimonials (immoble, moble, material) o culturals (creativitat). Aquesta mateixa eina ha de servir per protegir els comerços dels riscos que els amenacen, derivats de la viabilitat del negoci en el moment actual, la conservació i la salvaguarda del patrimoni material i immaterial, el relleu generacional, la gentrificació i la pressió immobiliària, la bretxa digital o l'adaptació al canvi climàtic, entre altres.

La Declaració reconeix el paper crucial que juguen els governs locals en el lideratge de la protecció i la valorització dels establiments comercials emblemàtics i remarca la necessitat d'elaborar aliances a escala local amb totes les parts implicades. Els signants també apunten la necessitat d'impulsar mesures de govern i plans especials que reco-

neguin la importància d'aquests establiments i contribueixin a protegir-los, conservar-los i fer-los valdre amb accions polítiques que afavoreixin la viabilitat econòmica, la conservació patrimonial i el paper comercial. Una altra de les reivindicacions és que els comerços emblemàtics participin en la cocreació de les polítiques municipals sobre el comerç de proximitat per garantir la seva competitivitat, avançar en la professionalització d'aquests negocis i també en la digitalització.

Els establiments comercials emblemàtics formen una xarxa de comerços amb una llarga tradició històrica –algun d'ells compta més de cent anys– i que reforcen, segons la Declaració, la concepció d'Europa com a comunitat cultural, basada en uns valors i una història compartits.

EN PRIMERA PERSONA

“La gent fa molta vida al barri i compra aquí”

Jordi Arias

Bebe-Té
(Sant Antoni Comerç)

Jordi Arias té una botiga de tes i d'infusions al carrer Parlament, 7, al barri de Sant Antoni, i també és el president de l'Eix Sant Antoni Comerç, una zona molt bona per al comerç, però on cal protegir més els comerciants i cuidar els carrers.

Quina és la situació del comerç de proximitat a Sant Antoni?

Comercialment, el barri és potent. Hi ha molta oferta. La gent fa molta vida al barri i compra aquí. També ve gent del Poblesec i de l'Eixample. I tenim el cor del mercat, que també ens ajuda. Tot i que són temps difícils, el comerç aguanta.

El comerç resisteix, doncs?

Han tancat moltes botigues, això és veritat. I costa molt que n'obrin de noves, perquè els lloguers dels locals estan caríssims al barri. Aquí sí que demanem que l'administració faci alguna cosa al respecte.

I què es pot fer?

Hi ha locals tancats que no es lloguen, però tampoc abaixen els lloguers... S'hauria d'incentivar que la gent obri comerços, perquè el relleu generacional està complicat en aquest sentit.

Què en pensa de les superilles?

Han sigut un revulsiu per a Sant Antoni, però ara estem veient que hi ha un excés d'ús d'aquest espai, que necessitem més manteniment i més neteja. L'Ajuntament ha d'invertir més per mantenir en bones condicions aquests espais.

Fotos: Ajuntament

Un milió d'euros per a la transformació digital del comerç

Foto: Ajuntament

Digitalització

L'Ajuntament ha posat en marxa una línia de subvencions d'un milió d'euros per a la transformació digital del comerç de proximitat i la restauració dels barris de la ciutat. L'objectiu és donar facilitats als negocis perquè puguin adaptar-se als requisits actuals.

Els ajuts estan enfocats tant a parades de mercats municipals com a establiments comercials individuals. En aquest segon grup s'inclouen tallers i serveis de reparacions mecàniques; serveis fotogràfics i audiovisuals; copisteries i arts gràfiques; serveis de reparacions; agències de viatges detallistes; tintoreries i bugaderies; perruqueries, salons d'estètica i bellesa; servei de menjar preparat

i càtering, bars i restaurants, i clíniques veterinàries amb botiga física, a més de les botigues de venda al detall.

MÀRQUETING I COMUNICACIÓ

Entre els requisits per accedir a les ajudes hi havia el de disposar d'un local situat en planta baixa o a peu de carrer i el de dedicar la subvenció a despeses vinculades a la transformació digital, com ara estratègia de negoci, comunicació digital, màrqueting digital i canals de venda en línia i omnicanalitat.

Tothom qui complia els requisits de la convocatòria i volia optar a la línia d'ajuts podia presentar la sol·licitud fins al 3 d'abril. La documentació s'havia de presentar de forma telemàtica a través de la seu electrònica de l'Ajuntament.

L'Espai Línia va acollir la conversa amb Jordi Martí Grau. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Martí Grau: “Quan tothom parla de la teva agenda política, ja has guanyat”

Albert Alexandre
BARCELONA

El sisè tinent d'alcaldia de Barcelona i vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB, Jordi Martí Grau, dels comuns, va defensar a cap i espasa el govern municipal de Barcelona. Ho va fer dijous 16 de març en una conversa amb el director editorial dels diaris *Línia*, Arnau Nadeu, en el marc del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, a l'Espai Línia. La mà dreta de l'alcaldesa Ada Colau, tot i reconèixer-se com una persona autocrítica, va considerar que a dos mesos de les eleccions era moment de treure pit de les polítiques que han impulsat els darrers vuit anys.

És aquesta gestió la que li fa creure que els comuns repetiran victòria electoral el maig, tot i que les enquestes són incertes. “S'han de mirar amb compte, perquè abans el vot era molt sòlid i ara hi ha més volatilitat”, va dir per afegir que, malgrat això, està “convençut” que Colau guanyarà.

I d'on neix aquesta seguretat? Segons Martí Grau, els comuns han fet promeses que han complert i ara acabaran de “solidificar la transformació” que va començar el 2015. “Qui vulgui carrers com el de Girona ja sap qui ha de votar”, va afirmar el regidor.

L'enumeració de motius per votar els comuns no va acabar aquí. El sisè tinent d'alcaldia va assenyalar que la formació té un li-

deratge clar i va considerar que la resta de forces que es presenten als comicis no tenen un projecte alternatiu de ciutat. “Quan tothom parla de la teva agenda política, ja has guanyat”, va dir Martí Grau.

Sigui com sigui, tot sembla indicar que l'aritmètica electoral obligarà a posteriors pactes. En aquest sentit, el regidor es va decantar per una coalició d'esqueres que contempli el PSC i ERC. “L'única cosa que em preocupa és que veig un PSC molt conservador, més conservador que el PSOE”, va lamentar. “Em preocupa la sociovergència, perquè aquesta és una ciutat d'esqueres on els temes que interessen són progressistes”, va afegir.

Martí Grau es va mostrar molt crític amb el PSC de Jaume Collboni i va assenyalar que no entén “aquesta forma de fer política intentant caure bé a l'establishment”. Per al sisè tinent d'alcaldia, els socialistes s'estan equivocant de camí si intenten pactar amb Xavier Trias, de Junts. “Els votants i les bases es revoltaran”, va augurar per afegir que té “claríssim” que l'excalde “és el veritable adversari”.

SUPERILLES

Tots els partits de l'oposició i també el PSC han criticat el projecte de les superilles. Martí Grau, però, va defensar la iniciativa i va assegurar que en la intimitat cap dels candidats considera realment tirar enrere les superilles que ja estan en marxa. “Cap vol posar més cotxes a la ciutat”, va

assenyalar. Alhora, va assegurar que les superilles “tenen un efecte positiu sobre la salut i suposen una recuperació de l'espai públic”.

Igualment de contundent es va mostrar en referir-se als efectes gentrificadors d'aquesta ordenació urbana. Segons el seu parer, l'expulsió del veïnat no s'atura “deixant degradar la ciutat” i sense intervenir en l'espai públic. “Cal que es regulin els preus dels pisos i nosaltres hem fet esforços innovadors per aconseguir-ho”, va dir el regidor per, seguidament, intentar desvincular l'acció de govern de l'augment dels lloguers. “Quan una ciutat té tant d'èxit com Barcelona, pugen els preus”, va assegurar. En altres paraules, Martí Grau va considerar que els comuns han vestit una ciutat reconeguda internacionalment i això ha derivat en unes contrapartides que ara s'han d'apllacar.

HABITATGE

El regidor no va escatimar temps en parlar d'aquesta qüestió i en intentar justificar les promeses de Colau el 2015, quan assegurava que només calia “voluntat política” per acabar amb els maldecaps que genera l'habitatge. “El problema és que el dret a l'habitatge no està en la mateixa categoria que el dret a l'educació o a la salut, i durant anys no s'ha fet el mateix esforç per protegir-lo”, va considerar. “Ciutats com Viena fa sis dècades que fan habitatge públic, i a diferència d'aquí, on Trias, Hereu o Maragall el venien després, allà encara el mantenen”, va explicar.

Així mateix, Martí Grau va treure pit del govern de Barcelona i va assegurar que és l'administració que més habitatge públic ha construït. “N'hem fet més que la Comunitat de Madrid i la Generalitat”, va dir. Ara bé, va reconèixer que el de l'habitatge és un problema que només se solucionarà en “10 o 12 anys si totes les administracions hi dediquen el mateix esforç”.

TURISME

Com ja havia fet en altres temes, Martí Grau va desvincular la pressió turística que viu Barcelona dels comuns. “No tenim tots els instruments reguladors”, va dir referint-se a la Generalitat i al govern estatal. “El cap de setmana ERC diu que regularà el turisme en clau d'esqueres, però dilluns ja ha canviat d'idea”, va criticar amb contundència. Certament, no és l'Ajuntament qui pot posar fre als creuers, per exemple, sinó el Port de Barcelona, actualment dirigit per ERC. “Un creuerista consumeix més aigua diària que un ciutadà i no deixa res a la ciutat”, va dir el regidor. Amb tot, Martí Grau no va defugir el debat i va afirmar que “Barcelona continuarà tenint turisme, però no pot convertir-se en una ciutat turística”.

INSEGURETAT I NETEJA

Com en qualsevol campanya electoral, neteja i seguretat acostumen a monopolitzar el debat. Martí Grau no va esquivar parlar-ne, però va assegurar que les crítiques per la brutícia a la ciutat “són com el Guadiana: van i ve-

nen”. “Fins i tot alguns polítics veterans diuen que quan es parla de neteja és perquè la resta de coses van bé”, va dir sense acabar de definir si es feia seva la frase. Sigui com sigui, Martí Grau va reconèixer que hi ha hagut problemes amb l'empresa contractada per fer el servei de neteja. Alguns d'ells atribuïbles al canvi de contracte i altres a “la pandèmia i la manca de peces”.

Pel que fa a la seguretat, el regidor va afirmar que amb Colau s'ha “incrementat la plantilla de la Guàrdia Urbana, s'ha millorat la coordinació amb els Mossos i s'ha impulsat la policia de proximitat”. “Cal reconèixer la bona feina d'Albert Batlle en aquest sentit”, va dir.

REGIÓ METROPOLITANA

Martí Grau és un dels més profunds defensors de l'anomenada regió metropolitana. Aquesta delimitació territorial abraça cinc milions d'habitants de més de 160 municipis als Vallesos, al Barcelonès, al Maresme, al Garraf i a l'Alt Penedès. “Avui ens movem en aquesta zona d'una manera que quan jo era petit era impensable”, va dir. “Els grans problemes que tenim amb l'habitatge o la contaminació s'han d'abordar des d'aquesta regió que l'Estatut d'Autonomia ja definia a través de les vegueries”, va concloure.

▶ Escaneja el
codi QR per
veure la conversa
sencera en vídeo

Madel

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

COORDINADORA
**D'ENTITATS
D'HORTA**

UNO PADEL

Claudia Garcia és inquieta

» L'alera del CB Roser, tercera psicòloga de la seva família, va començar a jugar a bàsquet a l'Escola Arrels
 » “La meva gossa Cora és l'alegria de la casa; m'encanta anar a córrer a la platja amb ella”, comparteix

Toni Delgado
SANT ANDREU

“La meva gossa Cora és l'alegria de la casa. M'encanta anar a córrer a la platja amb ella i també m'acompanya a les excursions a la muntanya. La Cora és la meva calma i felicitat. Vull veure-la feliç”, comparteix Claudia Garcia (Barcelona, 1996), alera del CB Roser.

És psicòloga de Recursos Humans, administrativa en un hospital i els caps de setmana, cap de sala d'una sala de concerts. “Tothom se sorprèn que aguantant aquest ritme, que exigeix organització i disciplina. També m'encanta tenir temps per a mi, jugar a pàdel, anar en bici, fer vida social... I sí... Dormo poc”, confessa la barcelonina.

SER MILLOR PERSONA

Empàtica i alegre, se sent més pacient des que va treballar amb nens i nenes amb diversitat funcional, que li van ensenyar a educar i ser millor persona: “Va ser molt agraït veure com aprenien a anar en bici. Una adolescent amb síndrome de Down em va preguntar un dia per què li parlava com si fos una nena petita, i tenia tota la raó del món”.

Reivindica l'ofici familiar i vocacional, perquè és la tercera psicòloga de la família, després de la seva mare, la Gemma Garcia, i la seva germana, la Rebeca. “En realitat, crec que tots i totes hauríem de fer teràpia. No necessites un problema molt greu per anar-hi”, defensa l'alera.

Després d'una breu aventura al karate, que no li va fer el pes, amb 9 anys i també a l'Escola Arrels, de Sant Andreu, es va enamorar del bàsquet, un esport que encaixa amb ella: “És d'equip, i et permet estar i compartir moments amb moltes persones. Jo era una nena tímida i el bàsquet m'ha ajudat a ser infinitament extravertida”.

EL SEU PRIMER CLUB

El seu primer club va ser el SESE, a mini i dirigida per Marta Santiago, una entrenadora “amb una excel·lent capacitat de comunicar i formar que va construir un gran grup”. El curs següent va marxar al Bàsquet Femení Sant Adrià, on va iniciar

“Al SESE em va entrenar Marta Santiago, que tenia molta capacitat de formar”, diu

una etapa de quatre temporades de molt aprenentatge, valors, exigència, “molt bons números i moltes persones especials” sota la direcció de Dani Poza, Víctor Torres o Dani José.

APRENDRE A COMPETIR

“Al Bàsquet Femení Sant Adrià aprens a competir i, gràcies a créixer com vaig fer-ho allà i a tot el que he superat en aquest temps, soc qui soc i com soc ara”, agraeix.

Garcia va jugar al Campionat de Catalunya Júnior Preferent i a Copa Catalunya amb la UE

Claudia Garcia i la seva gossa Cora. Foto: Clara Hernández

Mataró d'Ariadna Pujol, Laia Flores o Mariona Teixidó. Allà va conèixer César Aneas, que es convertiria en el seu tècnic preferit. Ho continua sent. “En César no et deixa indiferent: o t'encanta o no t'encaixa gens, i a mi és qui més m'ha ensenyat de bàsquet. Em va fer descobrir

i créixer en molts recursos tècnics o en la defensa. De fet, amb ell tenia un paper més defensiu”, recorda.

“VAIG PERDRE LA IL·LUSIÓ”

Al Barça CBS competiria el seu segon any de júnior i els dos primers de sènior. Després d'una

última temporada en què va “perdre una mica la il·lusió” pel bàsquet a Sant Feliu de Llobregat i que, fins i tot, s'arribés a plantejar deixar-ho, va

“Quan vaig arribar al Draft Gramenet, vaig coincidir amb un grup humà increïble”, diu

aterrar al Draft Gramenet, on va recuperar l'energia i les ganes de jugar en un “grup humà realment increïble”.

El seu pas per Santa Coloma de Gramenet ha estat “irregular”, amb un primer curs “molt bo” i els cinc següents en què “intentàvem remuntar o estar bé, i no ho aconseguíem, o no vam arribar al que s'esperava”. Les seves últimes setmanes al Draft Gramenet va tornar a pensar en la retirada perquè no tenia la seva espurna habitual. Una il·lusió que ha recuperat al CB Roser d'Iván Faure. “És un grup humà que està molt atent al que necessitis, i totes confiem molt en la resta i ens ajudem en el que calgui. Som una petita gran família. Mai havia estat tan a gust en un equip”, exposa.

El CB Roser és el grup més sòlid i eficient de Copa Catalunya. “Som conscients que podem millorar i que en un torneig tan igualat qualsevol equip et pot guanyar. Anem matx a matx i sempre deixant-nos-hi la pell”, tanca Garcia, just abans que la Cora lladri una mica. La gosseta vol jugar amb ella una estona.

**Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Festival d'Arquitectures

Ja està en marxa el compte enrere per a la segona edició de *Model Festival d'Arquitectures*, que se celebrarà del 20 al 30 d'abril en una nova ubicació: el parc de les Glòries de Barcelona. Aquest any, el lema de l'esdeveniment és "empatia radical", un concepte que "va més enllà de la simpatia o la comprensió" i que "impulsa les persones i les comunitats a prendre mesures per abordar les necessitats i les experiències dels altres d'una manera profunda i autèntica". El festival inclourà instal·lacions efímeres, debats, exposicions, rutes, tallers i concerts, entre altres propostes.

Famosos

Judit Martín (l'Hospitalet de Llobregat, 1976) és una experta del teatre d'improvisació i de l'humor. Fa anys que arrenca les rialles de milers de catalans cada dijous al *Polònia* i és una de les col·laboradores estrella de l'*Està passant*. Aquesta Setmana Santa ha estat protagonista més enllà de casa nostra per un gag que ha ofès especialment els andalusos. El passat dia 4, Martín va entrar al plató del programa presentat per Toni Soler vestida de la Verge del Rocío. Duia un nen Jesús que feia servir de ninot de ventríloc, parlava de sexe i tenia un marcat accent andalús. Aquesta imitació ha generat indignació a tot l'Estat i especialment al sud, i tant Martín com Soler i Jair Domínguez han rebut una allau de crítiques. Curiosament, aquesta polèmica arribava pocs dies després que la mateixa actriu imités Clara Ponsatí i rebés una altra pluja d'insults, aquest cop provinents de l'independentisme.

La fitxa

QUI ÉS?

J U D I T M A R T Í N

ÉS FAMOSA PER...

Ser humorista i actriu
És una cara habitual a TV3 i alhora fa teatre d'improvisació

QUÈ HA FET?

Disfressar-se de la Verge del Rocío
La imitació ha estat molt criticada a Andalusia i arreu de l'Estat

A LES XARXES...

Milers d'ofesos
També hi ha veus que la defensen, però semblen una minoria

Llibres

Enemiga íntima
Susana Peix

El 8 de juny de 2019, els bombers van trobar el cos calcinat d'un home a casa seva, a Vilanova i la Geltrú. El seu fill Ismael va confessar davant dels Mossos ser l'autor material de l'assassinat: "No he trobat cap altra sortida i he hagut de matar el meu pare". El mateix dia, el cas va fer un gir inesperat en descobrir-se la possible implicació d'una tercera persona.

Teatre

La Isla del Aire
Alejandro Palomas

A Menorca, una família de cinc dones, guiades per la vella Mencía, la matriarca, s'endinsen en un viatge en barca a la Isla del Aire. La desaparició de l'Helena, la neta gran de la Mencía, és ben present en el pensament de la família i, durant l'excursió, la Mencía obligarà les seves filles i netes a enfrontar-se a la veritat i als secrets. Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

La nit està que crema
Buho

Buho no s'atura: el grup té clar que vol continuar animant les festes majors de Catalunya amb els seus ritmes alegres, i per això ha publicat un nou àlbum, el sisè des de la seva creació. Es tracta de *La nit està que crema* (Halley Records), un recull de deu cançons en què la popular banda s'ha atrevit amb sons electrònics, tal com ha explicat el cantant Guillem Solé a l'ACN.

Pelis i sèries

Si todas las puertas se cierran
Antonio Cuadri

Tres dones, separades aparentment tant en el temps com en l'espai, acaben confluint en el seu procés per trobar-se a elles mateixes. Totes tres hauran d'escoltar la veu interior que les exigeix fer front a les seves pors i esdevenir per fi les veritables protagonistes de les seves vides, obrint així nous camins de transformació i d'alliberament.

ESTILS DE VIDA

El futbol provoca trastorns del son

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Sí, el futbol fa perdre la son, però no només als aficionats que han vist perdre el seu equip o als jugadors que han perdut el partit. Un estudi del Clínic-IDIBAPS certifica que els futbolistes tenen un risc més alt de desenvolupar trastorns del son REM a conseqüència dels cops de cap repetits. A cada rematada, més probabilitats de tenir malsons.

Segons Àlex Iranzo, neuròleg de l'Hospital Clínic i cap de grup de l>IDIBAPS, es pot concloure que el trastorn de fase REM s'associa "estadísticament" a haver estat futbolista professional anys abans, ja que hi ha una predisposició respecte a un grup control i la majoria de la població. També s'associen a aquesta professió malalties neurodegeneratives com el Parkinson o la demència amb cossos Lewy.

L'estudi, publicat al *Journal of Neurology*, mostra els casos de sis homes diagnosticats amb el trastorn que havien estat jugadors de futbol professional. Des que van retirar-se fins a l'aparició dels símptomes van passar quaranta anys. Tot i que Iranzo no ho atribueix únicament al futbol i a les rematades de cap, sí que adverteix que és un factor de risc elevat.

Les claus

FUTBOL

Els cops repetits al cap són un dels factors que podrien explicar els casos de trastorn del son en exfutbolistes

MALSONS

Els pacients amb trastorn de son REM solen ser homes d'entre 60 i 70 anys que tenen malsons i es posen agressius

REPÒS

Els esportistes que hagin patit cops al cap haurien de descansar com a mínim sis dies abans de tornar a jugar

PREVENCIÓ

Una iniciativa de la federació anglesa de futbol vol limitar els cops de cap als entrenaments a partir de certa edat

Foto: Freepik

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook
 twitter
 instagram

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre's la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recollem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Natzeret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es